

Posudek na bakalářskou práci

Bohumil Hrabal v kontextu populární kultury

Vypracoval: Daniel Kopecký

Předložená práce je pokusem interpretovat dílo Bohumila Hrabala – se zvláštním zřetelem k pojmu pábení – prizmatem některých teorií populární kultury (jako reference jsou zde uvedeni John Fiske a Michail Bachtin se svým pojmem karnevalu).

Coby oponent nebudu chodit kolem horké kaše: celá práce je na hranici obhajitelnosti. Je velice špatně napsaná a co se obsahové stránky týče, hodnotitel příliš neví, co si myslet. Text se jeví jako zvláštní směsice samozřejmostí a drbů o tom, jak Hrabal pil pivo. V práci je to sice vyjádřeno vznešeněji („Cílem práce je osvětlit spisvatelskou osobnost Bohumila Hrabala skrze jeho životní praxi“, str. 7), ale o nic jiného se nejedná.

Co se týče stylu: množství gramatických chyb a neobratných vyjádření překračuje únosnou míru. Autor špatně používá přechodníky (str. 15: „Hrabal... vypadajíc“; str. 21: „řezník Hyrman... dělajíc“; str. 34: „Pan Hyrman... dělajíc kotouly“). Hrabal a Hašek společně „dobili“ svět (str. 9). Někdy se práce se svými pokusy „vznešeně“ vyjádřit banální sdělení ocitá na hranici nechtěné komiky: „Jsem toho názoru, že kvalitní konverzace spojená se smíchem a intelektuální činností podtržená pitím alkoholické látky (sic!) může vyústit v intenzivní fyzický požitek“ (str. 18). Nebo str. 19: „Že se Hrabal účastnil debat, při kterých se smál, horlivě diskutoval, popíjel pivo je z autorů jako je Pytlík nebo Mazal zřejmé“. Skoro bych řekl, že jmenované autory k ospravedlnění tak samozřejmého konstatování nepotřebujeme. Totéž na str. 24: „Pelán je toho názoru, že právě zkušenost se strýcem (Pepinem) dala základ jeho (Hrabalově) pozdější tvorbě“. Některé věty jednoduše nedávají smysl: „Momentem, ve kterém vzniká inspirace je obdiv k viditelnému světu, ke všemu, co je kolem, tak po platónsku, jak Hrabal říká ve svém rozhovoru s hercem Milošem Kopeckým v roce 1969“ (str. 25). Mimochodem všechny interpunkční chyby ve výše uvedených větách jsou autorovy.

Co se týče obsahu: žádná interpretace (natož potom originální interpretace) Hrabalova díla zde podniknuta není. Soustavně se opět pohybujeme na rovině povšechnosti. Str. 6: „Tématika ‚vysokého‘ a ‚nízkého‘ se může zdát okrajová, avšak při bližším pohledu zjistíme, že je pro jeho (Hrabalovo) dílo významná“. Proč by se tato tematika, jejíž ústřední úlohu zdůrazňují snad všichni interpreti, měla zdát okrajová, mi není zřejmé, a stejně tak nenahlížím, proč by pro odhalení jejího významu mělo být zapotřebí nějakého „bližšího pohledu“. Nevím, proč by mělo být pro výklad Hrabalova díla důležité, že Pytlík „nikdy neviděl spisovatele zpitého nebo mátožného“ (str. 15). Str. 18: „Jsem toho názoru, že téma hierarchie je pro hospodu důležité. Všichni, kdo sedí u jednoho stolu, jsou si rázem rovni. (...) pokud někoho pozveme ke svému stolu, aby s námi pohovořil a popil piva, předpokládáme, že se nad nás nebude u stolu nijak povyšovat, i kdyby to byl například politický delegát“. Patří takovéto prostinké – a navíc velmi sporné – formulace do bakalářské práce?

Celá partie věnovaná pábení je z velké části převyprávěním děje povídky „Baron Prášil“ (str. 27 a násl.). Kapitola o karnevalových motivech u Hrabala (str. 32 a násl.) je opět velmi předvídatelná, nemám-li rovnou říci povrchní. Ke konci práce se opět dochází k závěrům, které působí spíše úsměvně. Po výčtu urážek a negativních komentářů, které Hrabalovi adresovali čtenáři a ve kterých ho označují za „prasáka“, „prase“ atd. (jedná se o text „Morytát, který napsali čtenáři“), se nám sděluje, kdybychom to náhodou nepochopili: „Je vidět, že řada čtenářů nepřijímá jeho poetiku, náhled na svět“. Načež následuje výčet komentářů pozitivních, zakončený podobně převratným

komentářem: „U těchto reakcí vidíme (...), že Hrabalova tvorba má i nějaké mimořádně povzbuzující účinky (...)“ (str. 43).

Co počít s prací, která se konzistentně pohybuje na rovině výše uvedených sdělení a jejíž autor nám v závěru sebevědomě oznámí, že „tato práce se pokusila o vhled do díla, života a přijímání tohoto autora“ (str. 45)? Jakýkoli „vhled“ zde čtenář marně hledá. Jsem ochoten uvažovat o hodnocení **dobře**, pokud bude mít obhajoba slušnou úroveň.

Praha, 7. 7. 2019   Josef Fulka